Laboratorium VII

Całkowanie numeryczne

Dominik Marek

23 kwietnia 2024

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

1.Zadania

1. Napisz iteracje wg metody Newtona do rozwiązywania każdego z następujących równań nieliniowych:

- (a) $x \cos(x) = 1$;
- (b) $x^3 5x 6 = 0$;
- (c) $e^{-x} = x^2-1$.

2.

- (a) Pokaż, że iteracyjna metoda $x_{k+1} = \frac{x_{k-1}f(x_k) x_kf(x_{k-1})}{f(x_k) f(x_{k-1})}$ matematycznie jest równoważna z metodą siecznych przy rozwiązywaniu skalarnego nieliniowego równania f (x) = 0.
- (b) Jeśli zrealizujemy obliczenia w arytmetyce zmiennoprzecinkowej o skończonej precyzji, jakie zalety i wady ma wzór podany w podpunkcie (a), w porównaniu ze wzorem dla metody siecznych podanym poniżej?

$$x_{k+1} = x_k - f(x_k) \frac{x_k - x_{k-1}}{f(x_k) - f(x_{k-1})}$$

3. Zapisz iteracje Newtona do rozwiązywania następującego układu równań nieliniowych.

$$x_1^2 + x_1x_2^3 = 9$$

$$3x_1^2 x_2 - x_2^3 = 4$$

2.Rozwiązania

Korzystając z metody Newtona przyjmuje się następujące założenia dla funkcji f:

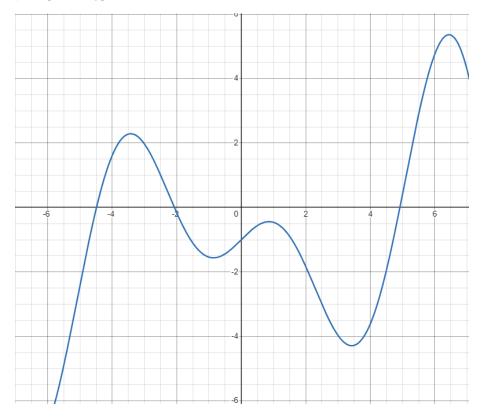
- 1. W przedziale [a, b] znajduje się dokładnie jeden pierwiastek.
- 2. Funkcja ma różne znaki na krańcach przedziału, tj. $f(a) \cdot f(b) < 0$.
- 3. Pierwsza i druga pochodna funkcji mają stały znak w tym przedziale.

Kolejne przybliżenia szukanego miejsca zerowego dane są następującym wzorem rekurencyjnym;

$$x_{k+1} = x_k - \frac{f(x_k)}{f'(x_k)}, k = 1, 2, 3, ...$$

a)
$$f(x) = x \cos(x) - 1$$

Wykres funkcji ma poniższą postać:

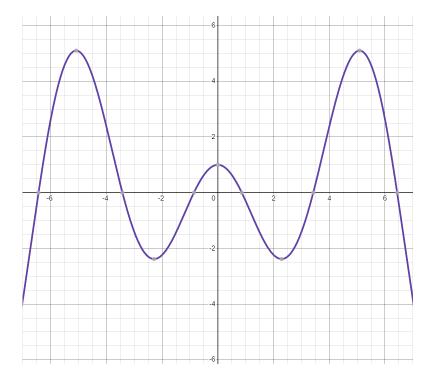
Rysunek 1: Wykres funkcji $f(x) = x\cos(x)-1$

Można zauważyć, że miejsce zerowe znajduje się w przedziale od 4 do 6 i jest to zarazem jedyne miejsce zerowe w tym przedziale, więc pierwsze założenie metody Newton jest spełnione.

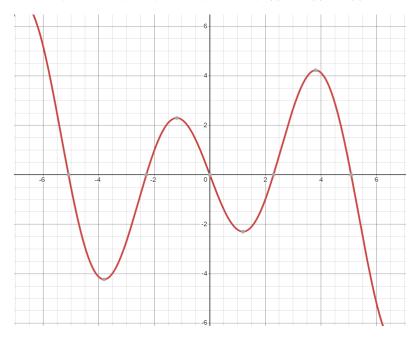
Obliczamy pierwszą i drugą pochodną funkcji;

$$f'(x) = \frac{d}{dx}(x\cos(x) - 1) = \cos x - x\sin x$$

$$f''(x) = \frac{d}{dx}(\cos x - x\sin x) = -\sin x - \sin x - x\cos x = -x\cos x - 2\sin x$$

Rysunek 2: Wykres pierwszej pochodnej $f'(x) = \cos(x) - x\sin(x)$

Rysunek 3:Wykres drugiej pochodnej: $f(x) = -x\cos(x) - 2\sin(x)$

Można zauważyć iż, f'' nie ma stałego znaku na przedziale (4, 6), więc tym samym trzecie założenie nie jest spełnione . Jednak po mimo to zapiszemy iterację algorytmu Newtona i obliczmy kilka pierwszych z nich.

$$x_{k+1} = x_k - \frac{f(x_k)}{f'(x_k)} = x_k - \frac{x\cos(x) - 1}{\cos(x) - \sin(x)}$$

Numer iteracji	Wartość aproksymacji miejsca zerowego
1	5.522845345218782
2	4.860294809581786
3	4.917565305315841
4	4.9171859390089105
5	4.917185925287132
6	4.917185925287132
7	4.917185925287132
8	4.917185925287132
9	4.917185925287132
10	4.917185925287132

Analizując wyniki można zauważyć, że już dla 5 iteracji otrzymuje dobre przybliżenie miejsca zerowego zgodne z wykresem funkcji.

b)
$$f(x) = x^3 - 5x - 6$$

Wykres funkcji ma następujacy przebieg:

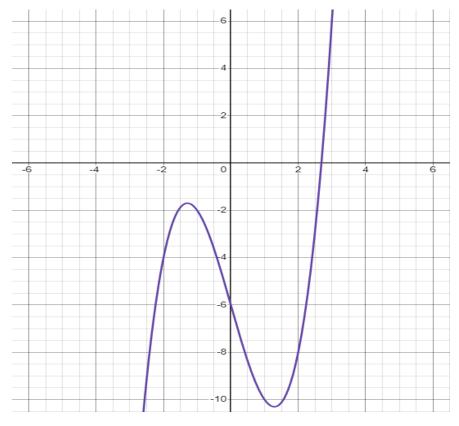

Figura 1:Wykres funkcji $f(x) = x^3-5x-6$

Przeanalizowawszy powyższy wykres możemy zauważyć, iż analizowana funkcja ma miejsce zerowe w przedziale (2, 4) i jest to jedyne miejsce zerowe w tym przedziale.

Obliczamy pierwszą oraz drugą pochodną funkcji:

$$f'(x) = \frac{d}{dx}(x^3 - 5x - 6) = 3x^2 - 5$$
$$f''(x) = \frac{d}{dx}(3x^2 - 5) = 6x$$

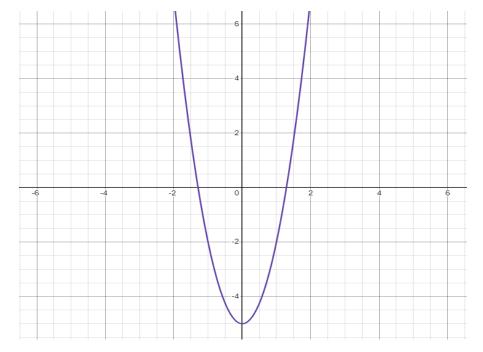

Figura 2:Wykres pierwszej pochodnej $f(x) = 3x^2 - 5$

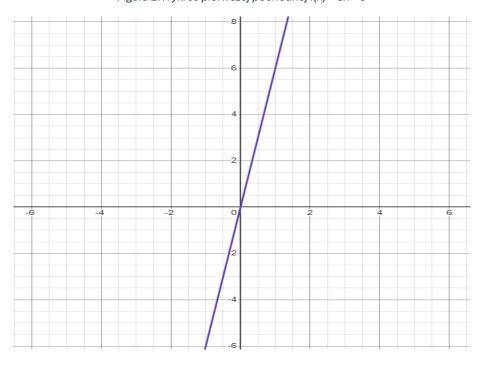

Figura 3:Wykres drugiej pochodnej f(x) = 6x

Jak można zauważyć z wykresów pierwszych dwóch pochodnych badanej funkcji obie funkcje nie zmieniają znaku w intersującym nas przedziale(4, 6). Tym samym trzecie założenie metody iteracyjnej Newtona jest spełnione. Zatem obliczamy postać rekurencyjną wzoru:

$$x_{k+1} = x_k - \frac{f(x_k)}{f'(x_k)} = x_k - \frac{x^3 - 5x - 6}{3x^2 - 5}$$

Iteracja z wykorzystaniem powyższego wzoru daj następujące wyniki:

Numer iteracji	Wartość aproksymacji miejsca zerowego
1	3.142857142857143
2	2.7641140963427624
3	2.6916758513953347
4	2.6916758513953347
5	2.6916758513953347
6	2.6890953236376594
7	2.6890953236376594
8	2.6890953236376594
9	2.6890953236376594
10	2.6890953236376594

Podobnie jak we wcześniejszym przykładzie już od 6 iteracji otrzymujemy dobre przybliżenie miejsca zerowego funkcji, pokrywające z przewidywanym miejsce zerowym na podstawie wykresu.

c)
$$f(x) = e^{-x} - x^2 + 1$$

Poniższy wykres przedstawia przebieg funkcji:

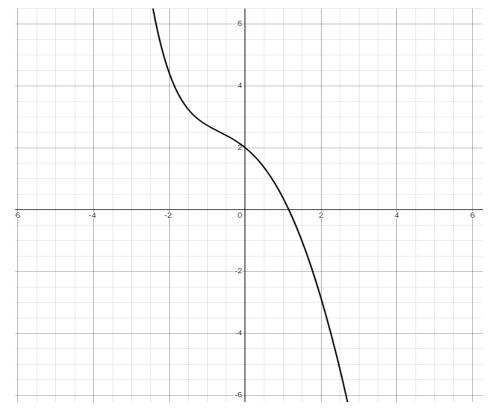

Figura 4: Wykres funkcji $f(x) = e^{-x} - x^2 + 1$

Jedyne miejsce zerowe funkcji znajduje się w przedziale (0, 2).

Dwie pierwsze pochodne mają poniższą postać:

$$f'(x) = \frac{d}{dx}(e^{-x} - x^2 + 1) = -e^{-x} - 2x$$

$$f''(x) = \frac{d}{dx}(-e^{-x} - 2x) = e^{-x} - 2$$

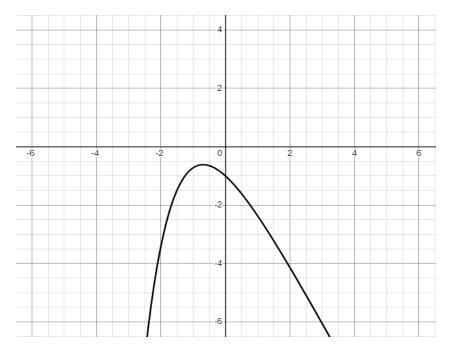

Figura 5: Wykres pierwszej pochodnej $f(x) = -e^{-x} - 2x$

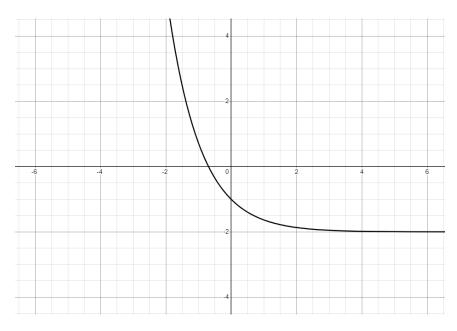

Figura 6: Wykres drugiej pochodnej $f(x) = e^{-x}-2$

Obie pochodne w interesującym nas przedziale są stałego znaku, tym samym spełniając trzecie założenie metody iteracyjnej Newtona. Przystępujemy zatem do wyliczenia postaci rekurencyjnej:

$$x_{k+1} = x_k - \frac{f(x_k)}{f'(x_k)} = x_k - \frac{e^{-x} - x^2 + 1}{-e^{-x} - 2x}$$

Wykonawszy dziesięć pierwszych iteracji dostajemy poniższe wyniki:

Numer iteracji	Wartość aproksymacji miejsca zerowego	
1	3.142857142857143	
2	2.7641140963427624	
3	2.6916758513953347	
4	2.6916758513953347	
5	2.6916758513953347	
6	2.6890953236376594	
7	2.6890953236376594	
8	2.6890953236376594	
9	2.6890953236376594	
10	2.6890953236376594	

Również tym razem już dla szóstej iteracji dostajemy dobre przybliżenie miejsca zerowego badanej funkcji, które pokrywa się z przypuszczalnym miejscem zerowym z wykresu.

Obliczenia dla 3 powyższych podpunktów zostały wykonane z pomocą poniższego kodu napisanego w Pythonie:

```
from numpy import cos, sin, e
from typing import Callable

def f1(x:float) -> float:
    return x*cos(x)-1

def f2(x:float) -> float:
    return x**3 - 5*x - 6

def f3(x:float) -> float:
    return e**(-x) -x**2 + 1

def df1(x:float) -> float:
    return cos(x) - x*sin(x)

def df2(x:float) -> float:
    return 3*x**2 - 5

def df3(x:float) -> float:
    return -e**(-x) - 2*x

def recursive_newton_method(fun: Callable, df: Callable, x0: int, n: int)
-> None:
    root_approximation = x0
```

2.

a)

Przekształcając równoważnie poniższy wzór rekurencyjny dla metody siecznych pokażemy , iż jest on równoważny wzorowi pojawiającemu się w zadaniu.

$$x_{k+1} = x_k - f(x_k) \frac{x_k - x_{k-1}}{f(x_k) - f(x_{k-1})}$$

Zatem wychodząc od poniższej postaci:

$$x_{k+1} = x_k - f(x_k) \frac{x_k - x_{k-1}}{f(x_k) - f(x_{k-1})} = x_k - \frac{x_k f(x_k) - x_{k-1} f(x_k)}{f(x_k) - f(x_{k-1})}$$

$$= \frac{x_k f(x_k) - x_k f(x_{k-1}) - x_k f(x_k) + x_{k-1} f(x_k)}{f(x_k) - f(x_{k-1})}$$

$$= \frac{x_{k-1} f(x_k) - x_k f(x_{k-1})}{f(x_k) - f(x_{k-1})}$$

Finalnie otrzymujemy postać równoważna ze wzorem zadanym w treści zadania.

b)

Rozważmy sytuację gdy x_{k-1} oraz x_k są bliskie rzeczywistej wartości rozwiązania, z zatem są one również bliskie względem siebie, co z kolei implikuje, że ich różnica jest bliska zeru. Podobnie wygląda sytuacja z $f(x_k)$ oraz $f(x_{k-1})$, których różnica również będzie bliska zeru. Zatem może dojść do sytuacji gdy w przypadku metody siecznych otrzymamy niezdefiniowane wyrażenie postaci : $\frac{x_k-x_{k-1}}{f(x_k)-f(x_{k-1})}$.

Jednakże, skoro jesteśmy blisko pierwiastka badanej funkcji to $f(x_k)$ przyjmie wartość zbliżona do zera, więc wyzeruje część wyrażenie, w której się znajduje. Efektem tego, będzie , że otrzymamy równanie rekurencyjne postaci $x_{k+1}=x_k$. Tak więc, gdy w razem ze wzrostem nieokreśloności części naszego wyrażenia, w skończonej precyzji otrzymujemy stała wartość naszego przybliżenia równą x_{k+1} . Jednakże wspomniana nieokreśloność jest jedynym aspektem wpływającym na dokładność obliczeń w naszym problemie.

3.

Wstępny układ równań przekształcamy do postaci:

$$\begin{cases} x_1^2 + x_1 x_2^3 - 9 = 0 \\ 3x_1^2 x_2 - x_2^3 - 4 = 0 \end{cases}$$

Używając wzorów przedstawionych na wykładzie napisałem poniższy program w Pythonie obliczający \mathbf{x}_1 oraz \mathbf{x}_2 :

```
def df1x(x:float, y:float) -> float:
def df1y(x:float, y:float) -> float:
def df2x(x:float, y:float) -> float:
def Jacob(x:float, y:float) -> float:
def Newton(x0:float, y0:float, n: int) -> None:
```

```
x2 += delta_x2
    print(f'Iteration number {i}: {x1 = } {x2 = }')

def main() -> None:
    Newton(0, 2, 10)

if __name__ == '__main__':
    main()
```

Dla dziesięciu iteracji oraz przedziału (0, 2) otrzymujemy następujące wyniki:

Numer iteracji	Wartość aproksymacji x_{1_i}	Wartość aproksymacji x_{2_i}
1	1.125	1.0
2	1.0652568195008705	3.0158638034436063
3	1.148297766081981	2.196713429883737
4	1.2800036673414303	1.8243761677605692
5	1.3340307751054068	1.7557450693263783
6	1.3363544653829675	1.7542349021984458
7	1.3363553772176073	1.7542351976517294
8	1.336355377217167	1.7542351976516988
9	1.336355377217167	1.7542351976516988
10	1.336355377217167	1.7542351976516988

3 Bibliografia

- Katarzyna Rycerz: Wykład z przedmiotu Metody Obliczeniowe
- w Nauce i Technice
- https://en.wikipedia.org/wiki/Newton%27s_method
- https://www.wolframalpha.com/
- Piotr Fronczak Metody numeryczne